

hed for, at pengene faktisk bliver i Irak til gavn for Iraks befolkning.

Omkring besættelsesmagtssporet vil jeg godt understrege, at man må konstatere, at Danmark ikke på det nuværende tidspunkt kontrollerer dele af det irakiske territorium. Danmark kan derfor allerede af den grund ikke anses som besættelsesmagt i folkeretlig forstand. Det er også mit indtryk, at såvel USA som Storbritannien deler denne opfattelse. Og så er hovedsigtet med udsendelse af sikringsstyrken jo heller ikke at blive en del af en besættelsesmagt, men derimod at skabe rammerne for opbygningen af en demokratisk retsstat.

Kl. 12.05

Der var jeg da glad for at konstatere, at hr. Villy Søvndal kunne sige, at man anerkender tilstedeværelsen af militær, bare ikke dét militær. Nej, men nu er det altså det militær, der er muligt for at få stabiliseret Irak og få skabt forudsætningerne for et demokratisk, folkeligt styre, og vi ønsker som sagt, at FN påtager sig et ansvar og får et ansvar så hurtigt som muligt, altså at de 15 kan blive enige.

Til hr. Morten Helveg Petersen vil jeg sige, at jeg selvfølgelig respekterer, at Det Radikale Venstre, som har været med i en lang række beslutninger om at stabilisere efter krige her i verden under den tidligere udenrigsminister fra Det Radikale Venstre, denne gang ikke kan være med, men jeg må trods alt minde om, at i 1998 var Det Radikale Venstre indstillet på at gå ind – vi har haft den diskussion før – og der var der altså ikke noget nyt FN-mandat.

Omkring FN-mandaget vil jeg igen understrege, sådan som vi har gjort tidligere, at det efter regeringens opfattelse, som det også står i bemærkningerne, ligger i 1441, således at man ikke kan hævde, at det foregår uden.

Om masseødelæggelsesvåben vil jeg da sige, at jeg hele tiden har sagt eventuelle masseødelæggelsesvåben. Situationen var jo den, at Saddam Hussein havde meget, meget let ved at dokumentere, at han ikke havde dem. Hvorfor gjorde han det aldrig? Hvorfor kaldte han det her ned over sit hoved? Hans Blix sagde jo også, at det havde taget et par dage at få dokumenteret, at der ikke var masseødelæggelsesvåben, hvis de havde været villige til at samarbejde, men det var de jo ikke.

Jeg synes, at det var en meget stor risiko at løbe, hvorom man selvfølgelig i bakspejlet, hvis det viser sig til sidst, at der ikke var nogen, kan sige, at den skulle man ikke have løbet. Ja, det er

et meget farligt bakspejl at stole på. Historien skrives altså ikke af bakspejle.

Derfor må man sige, at når han ikke reagerede, og når han ikke demonstrerede, at han ikke havde dem, så var der jo meget stor risiko for, at han havde dem, og i hvert fald ville dette, hvis vi ikke var gået ind og havde fået fjernet hans styre, have været en stående trussel mod omverdenen, for så ville den jo gå ud fra, at han havde dem.

Lad os slå fast, at Irak er blevet befriet, og lad os slå fast, at den irakiske befolkning er glad for befrielsen. Lad os selvfølgelig også slå fast, at Irak så hurtigt som muligt skal overtage ledelsen af sit eget land.

Derfor har vi jo også sendt en civil administrator ned i Basraområdet for at sørge for at få skabt en demokratisk struktur. Derfor har vi jo også sendt folk fra Institut for Menneskerettigheder derned for at sørge for, at der så hurtigt som muligt kommer et juridisk grundlag for et retssamfund og en retsstat i Irak.

Vores indstilling er ikke, at man skal blive. Vores indstilling er, at Irak så hurtigt som muligt skal kunne stå på egne ben. Men inden de kan det, skal man jo lige sørge for, at der støttes, og at man ikke løber i utide, således at det, som så småt er ved at blive bygget op, bliver løbet over ende med det samme.

Derfor er den mest presserende opgave lige nu at skabe sikre rammer i landet. Det er den grundlæggende forudsætning for, at nødhjælpen kan nå sit mål, at genopbygning af landet kan blive indledt, og at den politiske overgangsproces kan gå sin gang. Derfor er det afgørende med en bredt sammensat multinational sikringsstyrke, hvor vi også kan konstatere, at flere og flere lande melder sig til.

Vi ønsker også – vi har arbejdet aktivt og vedholdende for disse bestræbelser i FN's Sikkerhedsråd – at tilvejebringe en hurtig ramme for det langsigtede internationale engagement i Irak, men vi må konstatere, at der altså endnu går nogen tid, før FN's Sikkerhedsråd bliver klar til at træffe sådanne beslutninger, og inden da skal vi naturligvis have truffet vores beslutning om at hjælpe det befriede Irak til at fastholde befrielsen og få en ny begyndelse.

Derfor vil et dansk bidrag til sikringsstyrken, som jeg er glad for der er bred tilslutning til, være en naturlig del af den samlede danske indsats for at understøtte Irak i overgangsperioden; en indsats, som jo var militær, humanitær og nu stabiliserende.